

talte ogsaa Statens Kassebeholdning i det hele taget, og i det Øjeblik, han talte, var Statens Kassebeholdning 40 Mill. Kr. — jeg hører nu, at den nu er 6—7 Mill. Kr. mindre. Han gør op, hvorledes denne Kassebeholdning er anbragt, og kommer til det Resultat, at saaledes som Forholdene vare i det Øjeblik, han talte, vare vi i Virkeligheden i en Art midlertidig eller øjeblikkelig Nødtilstand, hvorledes man nu end vilde udtrykke det, og mener derfor ogsaa, at der maa raades Bod paa disse Forhold. Jeg tillægger disse Udtalelser af den daværende ansvarhavende Finansminister, der i det hele taget saa med stor Klogskab og Dygtighed paa Finanssager, meget stor Betydning. Disse Ord have Vægt, og nærede jeg i Forvejen nogen som helst Tvivl om, at det var den rette Vej at gaa at gennemføre dette Lovforslag, finder jeg en Bekræftelse paa Rigtigheden af, at det er den rette Vej, ved saaledes at se, hvad der den Gang blev sagt af de Radikales Finansminister. Jeg skal da tillade mig at anbefale det høje Ting, at vi nu gennemføre dette Lovforslag som et Led i den hele Finanslovgivning.

Wenzel Neergaard: Som jeg allerede flere Gange har haft Lejlighed til at udtale, sidst ved Behandlingen af Skatte-lovforslagene og forrige Gang ved Behandlingen af Statslaanet, forekommer det mig, at hele den Situation, hvori vi befinde os, i allerhøjeste Grad maner til Sparsommelighed, og jeg mener, at man i og for sig ikke kan gentage dette for tidt. Det har derfor glædet mig, at saavel den højtærede Finansminister som ogsaa Ordførerne for de forskellige Partier her i Salen have erkendt dette, og den Omstændighed, at det Statslaan, som vi nylig have optaget, var saa stort, at et større Statslaan vanskeligt kunde have været optaget, beviser, at Landet i dette Øjeblik befinder sig i en saadan Situation, at vi ere nødte til at sætte Tæring efter Næring; vi ere nødte til at se at faa de aarlige Indtægter til at slaa til, idet det tydeligt er blevet bevist, at en Fortsættelse ad Laanets Vej neppe lader sig realisere. Dette maa man se klart i Øjnene, og det forekommer mig ogsaa, som jeg sagde, at de Udtalelser, som ere fremkomne her i dette høje Ting, gaa ud paa, at man har set det. Men naar det er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvorfor den ærede Ordfører for det radikale Parti (Rode) ser med saa stor Skepsis paa det Lovforslag, som her ligger, thi

dersom det virkelig er dette Partis ligesom det er andre Partiernes Hensigt at sætte Tæring efter Næring, at nøjes med de normale aarlige Indtægter, forstaar jeg aldeles ikke, at den Begrænsning, som ganske sikkert ligger i dette Lovforslag, kan virke generende paa det ærede Medlem. Jeg tillader mig i Henhold til disse Udtalelser at anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det forekommer mig, at de Angreb, som dette Lovforslag har været Genstand for, have haft en noget anstrengt Karakter, og det er ikke saa underligt, thi Lovforslaget i sig selv er let fatteligt og lige til, og det er umiddelbart fremkaldt af den hele Situation, som vi have gennemgaaet. Det er fuldkommen naturligt, at alt, hvad der er gennemlevet i disse sidste Aar, alle de lidet lystelige Erfaringer, vi have gjort, maa fremkalde et stærkt Ønske hos Lovgivningsmagten om fremtidig at vise Varsomhed med Hensyn til at skabe nye, ikke absolut nødvendige Udgifter og et Ønske om fremtidig at søge at tilvejebringe en Reserve for Staten. Om denne Reserve, baade Reserven i egentligste Forstand, den, vi have i Reservefonden, den, der altsaa sidst skulde angribes, og den Reserve, der staar for Skud i første Linie, nemlig Kassebeholdningen, om begge disse gælder det, at jeg ikke før nu, da dette Lovforslag fremsættes som et Led i de Vedtagelser, der skulle afslutte Arbejdet for at skabe Balance i vor Statshusholdning, eller før i de allersidste Par Dage har sporet, at man fra nogen Side underkendte den overordentlige Betydning af, at Reservefonden og Kassebeholdningen styrkes. Jeg har ingen Modsigelse fundet imod de udførlige Udviklinger, jeg tidligere er fremkommen med ved Fremsættelsen af de positive Forslag, jeg har stillet i Retning af at styrke Kassebeholdningen og Reservefonden, positive Forslag, som ganske vist ikke indeholdt det samme som dette Lovforslag, men som stille til det samme Maal, og som ogsaa gaa ud paa at baandlægge visse Statsindtægter, som man tidligere frit har disponeret over til forskellige Udgifter, nemlig Indtægt ved Aktivsalg. Disse Forslag have ingen Modstand mødt, de have haft en let Gang gennem Rigsdagen og ere uden større Debat blevne godkendte fra alle Sider. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), som nys talte, erindrede ogsaa om, hvorledes den radikale Finansminister meget